

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ**

03 ΟΚΤ. 2012

Αθήνα, 02 - 10 - 2012
Αρ. Πρωτ.: 443

Προς:

✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Αναφορών

Κοιν.:

Βουλευτή κ. Νίκο Νικολόπουλο
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Αναφορά: 459/19-09-2012

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 459/19-09-2012 Αναφοράς που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Νίκος Νικολόπουλος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα θέματα ποινικής ευθύνης βουλευτών και υπουργών διέπονται κατ' αρχήν από τις διατάξεις των άρθρων 62 και 86 αντιστοίχως του Συντάγματος. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι με την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001 απαγορεύθηκε η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων, με αποτέλεσμα οι υπουργοί να υπάγονται στο ουσιαστικό ποινικό δίκαιο, στο οποίο υπάγεται και κάθε άλλος που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια.

Επιπλέον, με πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ψηφίστηκε ο ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» (ΦΕΚ 66 Α'/19.03.2003), ο οποίος τροποποιήθηκε με τον ν. 3691/2011 (ΦΕΚ Α'/29.04.2011) «Τροποποίηση του ν. 3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών και άλλες διατάξεις», με στόχο να ικανοποιηθεί η καθολικά εκφραζόμενη απαίτηση να μη μένουν ατιμώρητοι οι Υπουργοί για πιθανές αξιόποινες πράξεις που τελούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, πάντοτε όμως μέσα στο πλαίσιο και τα όρια που χαράσσει το προαναφερόμενο άρθρο 86 του Συντάγματος.

Συνεπώς, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3961/2011, «οι ριζικές αλλαγές στο νόμο περί της ποινικής ευθύνης των Υπουργών προϋποθέτουν αναθεώρηση του Συντάγματος, καθώς το άρθρο 86 του ισχύοντος Συντάγματος περιγράφει λεπτομερώς το σχετικό ρυθμιστικό πλαίσιο». Η δε αναθεώρηση του Συντάγματος υπόκειται στους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 110 του ισχύοντος Συντάγματος.

Τέλος, επισημαίνεται ότι με πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ψηφίστηκε και ο ν. 4022/2011 «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος δημοσίου συμφέροντος και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 219 Α'/03.10.2011), έτσι ώστε υποθέσεις ιδιαίτερης σημασίας και βαρύτητας για την πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας να μην εκδικάζονται με τους συνήθεις ρυθμούς απονομής της Δικαιοσύνης, αλλά κατ' απόλυτη προτεραιότητα και μέσα σε πολύ σύντομο χρόνο.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ως άνω νόμου, «...υπάγονται στις ρυθμίσεις του κακούργηματα (αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου) τα οποία διαπράττουν υπουργοί ή υφυπουργοί επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, δηλαδή εκείνα που τους δίνεται η ευκαιρία να τελέσουν «εξαιτίας της ιδιότητάς των και των πλεονεκτημάτων που αυτή τους προσφέρει» [:Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου, ΠοινΔικ 2011, 496 επ., ιδίως σελ. 498]. Ακόμη, θα μπορούσαν να ενταχθούν στις νέες ρυθμίσεις κακούργηματα (αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου) που σχετίζονται απλώς με την εκτέλεση των υπουργικών καθηκόντων, είτε τελούνται «ενόψει» ή «εξαιτίας» της εκτέλεσης αυτών, δεν τελούνται όμως «κατά την άσκηση» των υπουργικών καθηκόντων [όπως απαιτεί το άρθρο 86 παρ. 1 Σ.], δηλαδή δεν πρόκειται για «πράξεις άσκησης πολιτικής, ή, με διαφορετική διατύπωση, πράξεις άσκησης της δημόσιας εξουσίας που το Σύνταγμα παραχωρεί σε ορισμένα πρόσωπα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα».

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ**

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γραφείο Υπουργού

Ε.Γαβάνα

